3.6 Utvikling av databaser for registrering av marinbiologiske overvåkingsdata

Utvikling av databaser som er relevante for overvåking av marint mangfold foregår både nasjonalt og internasjonalt. I Norge omfatter dette blant annet Fjordkatalogen (Norsk Fjordkatalog 1999), Naturbasen (http://dnweb5.dirnat.no/nbinnsyn/) og VannInfo (http://www.vanninfo.no/) som alle drives av Direktoratet for naturforvaltning. VannInfo er i en utviklingsfase og inneholder foreløpig ikke marine data. Det skal også utvikles en nasjonal artsdatabank (http://www.artsdatabanken.no/)
som blant annet har i oppgave å samordne kunnskap om det totale artsmangfoldet i Norge.

Noen museer er i gang med å utarbeide oversikter over innsamlet og ivaretatt materiale. Vitenskapsmuseet i Trondheim holder på å utvikle en databank for Trøndelag og sørlige Nordland over hvilke marine arter museet har i sine samlinger fra lokaliteter i de enkelte kommunene. Et lignende system benyttes av museet i Bergen hvor materiale fra miljøundersøkelser i Hordaland oppbevares for hver kommune.

Ved Havforskningsinstituttet finnes det flere databaser som omfatter fysiske og kjemiske parametere (vannkvalitet), plankton (fytoplankton og zooplankton), fisk (FishBase og Strandnot Basen) samt andre marine organismer. I tillegg leverer HI store mengder data til ICES-systemet og deres databaser innenfor ulike tema, og forskere ved HI sitter i flere arbeidsgrupper innenfor ICES.

Utvikling av internasjonale baser for marinbiologiske overvåkingsdata er i gang. Det internasjonale råd for havforskning (ICES) opererer en større database som per dato tar imot data for hydrografi/-kjemi og miljøgifter i sedimenter og organismer. Det er intensjonen å utvikle basen til også å omfatte biologiske parametre. Arbeid mot en sentral registrering av data for marin bløtbunnsfauna er for tiden i gang under ICES studiegruppe for bentosundersøkelser i Nordsjøen (’Study group on the North Sea benthos project 2000). EEA (European Environmental Agency) har en paneuropeisk database (’Waterbase’) som dekker grunnvann, ferskvann og marint kystvann (http://reports.eea.eu.int/Technical_report_No_58/en). NIVA har ansvar for vedlikehold og oppdatering av den marine arbeidsdatabasen. Denne inneholder data på vannkvalitet (næringssalter, klorofyll og oksygen i bunnvann) og miljøgifter (hovedsaklig metaller i sedimenter og biota).

I EU-landene har EUNIS-systemet en sentral posisjon i forhold til kartlegging av habitater, og for valget av hvilke habitater som er av ”community interest” eller spesielt sårbare, og som ut fra dette skal vurderes til å inngå i Natura 2000 nettverket. Fordi de fleste landene i Europa bruker dette systemet til å rapportere om landenes miljøstatus, vil det være hensiktsmessig at også Norge følger det samme systemet. forvaltningen har uttalt et ønske om at kartleggingen av biologisk mangfold i Norge følger EUNIS-systemet.